

10. Maj 1912 om, at der for Færøernes Vedkommende, i Modsætning til, som det ellers fastsættes, ved Anordning, skal udkomme en særlig Lov, vedrørende Bogføring. Naar man ser dette Lovforslag og ser paa Loven af 10. Maj 1912, mindes man de fortsatte, langvarige Kampe, der her førtes om Loven, og man kan vel nok sige, at den nævnte Lov er født under meget vanskelige Forhold. Det her foreliggende Lovforslag er jo et Resultat af, om man saa maa sige, Forhandlinger mellem Justitsministeriet og Lagtinget. Lagtinget har i 1918 vedtaget en Indstilling angaaende et Lovforslag, der noget afviger fra det her foreliggende. Nu har Justitsministeriet imidlertid ønsket, at man i videst mulige Omfang skulde have en Lov for Færøerne, der svarede til den, der gælder for Danmark, forsaavidt da ikke Øernes særlige Forhold nødvendiggør Afvigelser, og det skal ogsaa erkendes, at der i de forskellige Paragraffer er taget visse Hensyn til Lagtingets Ønsker, men der er dog adskillige Virksomheder, som Lagtinget har ment at maatte undtage fra Bogføringsloven, nemlig Beværtning, Entreprenørvirksomhed og Befordring af Gods eller Meddelelser. Det vil altsaa være sandsynligt, at ligesom Forholdene i det hele er smaa deroppe, vil disse Virksomheder ogsaa være forholdsvis smaa. Jeg tør ikke afgøre, hvorvidt der burde være taget stærkere Hensyn til Lagtinget, saa man kunde have imødekommet det her. Jeg ved det ikke, men jeg kunde have tænkt mig, at man havde sat en vis Frist, indenfor hvilken disse Virksomheder skulde være fritagne, saa man havde sagt, at efter et vist Aaremaal skal Bogføringsloven træde i Kraft for dem ogsaa. Jeg tør, som sagt, ikke afgøre det; jeg kender ikke tilstrækkeligt til Forholdene derovre, de er vel nok smaa. Men jeg vil sige, at det er dog maaske noget uheldigt, at den nuværende Justitsminister staar paa en saa spændt Fod med Lagtinget deroppe, at man ikke tør haabe paa, at der mellem ham og Lagtinget skulde opnaas Enighed om yderligere Forandringer. Det var jo Modsætningsforholdet mellem den nuværende Justitsminister og Færingerne — en meget stor Del af dem i hvert Fald — og den tidligere Justitsminister, som gjorde, at det spændte Forhold har fortsat sig lige til nu, og det kan komme til at berøre baade i Lovgivningen og paa anden Maade Forholdet mellem Færøerne og Danmark paa en mindre heldig Maade. Det gælder i hvert Fald om disse Bestemmelser, som jeg har paapeget her, og som man fra Justitsministeriets Side har fore-

slaaet skal gælde for Færøerne til Trods for, at man i Lagtinget ikke har ønsket dem indført. Jeg vil dog henstille, at man ved Gennemførelsen af en Lov af det Indhold, som Forslaget her har, vil tage saa lempeligt som muligt for at lette den Overgang til noget nyt, som denne Lov vil blive. Jeg hørte ikke, om den ærede foregaaende Taler (Effersøe) foreslog Udvalg om dette Lovforslag; men da jeg ikke er sikker paa det, vil jeg her sige, at jeg ved Forhandlingernes Slutning vil tillade mig at foreslaa, at der bliver nedsat et Udvalg om dette Lovforslag.

Godskesen: Jeg kan i det hele slutte mig til de Udtalelser, der er fremsatte i Bemærkningerne til Lovforslaget, ligesom ogsaa til dem, der faldt fra den første ærede Taler (Effersøe). Jeg skal i Henhold dertil paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg takke for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget. Hvad angaar de Udtalelser, der faldt fra det 13de landstingsvalgte Medlem (Martin Olsen), skal jeg ikke ved denne Lejlighed komme ind derpaa; den Sag har været tilstrækkelig diskuteret i Landstinget, og dér har det ærede Medlem haft Lejlighed til at tage til Orde om den Dagsorden, der den Gang blev vedtaget. Jeg skal i øvrigt kun sige, at det Modsætningsforhold, som er fremme, er ikke mellem den nuværende Justitsminister og Lagtinget, men det kom allerede meget kraftigt frem mellem den daværende Justitsminister og Lagtinget; thi det var de samme Uoverensstemmelser, som allerede var fremme den Gang, der nu ogsaa har vist sig i Anledning af dette Lovforslag. Jeg forstaar derfor ikke det ærede Medlems Udtalelser. Jeg synes ikke, de vedkommer den foreliggende Sag.

Martin Olsen: Det gaar saadan, naar Menneskene diskuterer, at mange Gange forstaar de ikke hinanden; og jeg maa sige for mit Vedkommende, at jeg forstaar ikke den højtærede Justitsminister, naar han kan sige, at det af mig udtalte ikke vedrører den foreliggende Sag. Det, jeg har paapeget, var, at jeg fandt det uheldigt, at der var og er — for der er jo — et spændt Forhold mellem den nuværende Justitsminister og Færingerne, idet det kunde virke uheldigt ved Behandlingen af den foreliggende Sag. Altsaa, mine Bemærkninger vedrører ganske den foreliggende Sag. Den højtærede Justitsminister kom med en